

[Burgdorf.]

særlig tilfreds. Nogle kalder det et makværk, som det i praksis bliver alt for tungt at arbejde med. Så mon vi alligevel ikke her har fundet et nogenlunde fornuftigt balancepunkt? Det tror jeg i hvert fald.

Der er et andet punkt, som jeg gerne vil pege på. Jeg har den opfattelse — uden at kende ret meget til det, det må jeg indrømme — at forsøgsresultaterne bør kunne udveksles og koordineres bedre, end de bliver i dag. Jeg mener, at der sker overlapninger her i forsøgene. Det må være sådan, at forsøg, som foretages i Amerika, i Tyskland, i Sovjet eller i Århus, ikke også absolut skal foretages i København. Der må kunne ske en udveksling af erfaringer.

Må jeg til slut understrege, at dette er et forslag til lov, det er ikke færdigbehandlet og endeligt udformet. Det er muligt, at man ved det forestående udvalgsarbejde finder frem til ændringer, som er mere formålstjenlige end dem, vi har fundet frem til nu. Vi er lydhøre over for alle gode argumenter vedrørende dette emne.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling.

Ole Olsen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Ebba Strange, ikke er til stede, har man bedt mig om at forelægge de synspunkter, som mit partis folketingsgruppe har på denne sag.

Den lov, vi skal behandle, er fra 1953, og det er da meget muligt, at den trænger til at ændres. Det er et bredt udvalg af repræsentanter for folketingets partier, der har fremsat lovforslaget. Som det allerede er bemærket, er der ikke nogen fra socialistisk folkeparti, der er forslagsstillere. Det er ikke, fordi vi ikke ønsker, at dyr skal beskyttes mod lidelser, men nok så meget, fordi vi har større tillid til de videnskabsmænd, der i øjeblikket er ansvarlige for lovens opretholdelse.

Lad os så se på, hvad der er hovedindholdet i ændringerne. Man vil erstatte et tilsynsudvalg med et kontrolorgan, der ikke bare skal føre tilsyn med, at forsøg foregår forsvarligt, men som skal kontrollere stort set hvert eneste forsøg. Inden vi kan acceptere, at det er nødvendigt, vil vi gerne se dokumenterede eksempler på, at det hidtidige tilsyn ikke har fungeret forsvarligt. Vi har

med mellemrum læst om lidelsesfulde forsøg i dagspressen, men vi vil som sagt godt have dem dokumenteret under udvalgsarbejdet.

Det virker endvidere påfaldende i disse tider, hvor sparekniven skal svinges meget kraftigt over for de svage stillede i befolkningen, og hvor skoler og daginstitutioner får besked om at spare på både administration og personale, at man så på dette område skulle kunne blive enige om at udvide med ekstra mandskab, sekretariat, registrering, dyrt edb-anlæg m. v.

Den anden afgørende ændring i lovforslaget er, at forsøg ikke mere må foretages i demonstrations- og øvelsesøjemed. Det siges i bemærkningerne, at der kan anvendes film. Det synes vi sådan set er helt i orden, men det er også dyrt, og film bliver forældede. Vi vil også gerne her have dokumenterede beviser for, at der under de nuværende betingelser er sket misbrug.

Hvis forslaget er lavet under indflydelse af dyreværnsforeninger, kan vi sige, at vi vil ikke modsætte os, at tilsynsorganet blev udvidet til også at omfatte repræsentanter for dyreværnsforeningerne, men det kræver jo ikke en helt ny lov.

Inge Krogh (KrF):

Dette lovforslag er et forslag, der i høj grad er i overensstemmelse med mit partis formål, nemlig at beskytte de svage, i dette tilfælde de dyr, der benyttes til forsøg. Det tager specielt henblik på dyrs anvendelse ved forskning og sygdomsbekæmpelse.

Vi erkender, at det er absolut nødvendigt, at man fortsat anvender dyr ved sygdomsbekæmpelse, f. eks. ved fremstilling af vacciner og ved efterforskning af kræftens årsag. Men mange ting, f. eks. vacciners afprøvning, kunne måske foretages ved prøve på organvæv. I mange tilfælde vil det være muligt at foretage forsøg med organvæv i stedet for med levende dyr.

Der må tilstræbes, at dyr anvendes så lidt som muligt, og det er derfor vigtigt, at vi får et effektivt kontrolorgan, der skal give tilladelse til de enkelte forsøgsrækker. Visse af statens institutter for medicinsk forskning og veterinær forskning kan få tilladelse, der varer i 3 år, hvorimod private institutter og medicinalfabrikker skal have tilladelse for hver enkelt forsøgsrække. Vi vil foreslå,